

??Som moviment': tres històries de lluita al nou videoclip del grup Aspencat

Enmig de la gira 'La història és nostra', el grup valencià Aspencat estrena el videoclip del tema 'Som moviment' que, a través de tres veus referents de la lluita social, clama a la desobediència civil

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=-OT5fJiMSqg>

Aspencat ha estrenat aquest dimarts el videoclip *Som moviment*, tema que forma part del seu últim àlbum *Tot és ara* i que compta amb la col·laboració del grup basc Esne Beltza. En aquest nou treball el grup aposta per deixar enrere el clàssic videoclip musical i entrellaça els gèneres de documental i ficció amb imatges d'un dels seus concerts. «El videoclip neix de la voluntat que tenim, en aquesta última gira, de fer una declaració d'intencions més explícita del que ha estat la línia del grup d'aquests últims anys de música combativa i reivindicativa», comenta Kiko Tur, veu i ànima del grup.

El videoclip és el resultat d'un any de reflexió conjunta entre el grup Aspencat i la cooperativa creativa de comunicació Tresdeu Media. «Hem reflexionat conjuntament, hem pres les decisions creatives en grup, hem guionitzat el videoclip i ens hem desplaçat, junts, a les gravacions. El projecte va molt més enllà del típic esquema de producció audiovisual», explica Pau Berga, director del videoclip.

«Soc una gota d'aigua, com cada un de vosaltres. Amb moltes gotes farem un torrent». Amb aquestes paraules comença el nou videoclip d'Aspencat, que interpel·la a la població a ser moviment. «Sempre hem estat disconformes. Mai hem estat contents amb la realitat que veiem, dia a dia, a peu de carrer. Els drets laborals conquistats pels nostres avis han quedat reduïts a un brou de precarietat. Vivim a l'era de la desinformació massiva, on l'empatia està en perill d'extinció. S'aixequen tanques i murs -no només físics- que limiten les llibertats de les persones. Sembla que visquem en un Gran Germà global on les forces de seguretat de l'Estat cada vegada gaudeixin de més impunitat i on la justícia, ja se sap, no és igual per a totes les persones», reflexiona en Kiko.

La lletra del tema *Som moviment* parla d'algoritmes, equacions i mínims comuns. Entre línies s'hi percep una al·legoria de la lluita. «Intentem recollir tots els trossos trencats de la societat occidental actual amb l'objectiu de localitzar els focus de dolor i insuflar esperança en vena. El videoclip proposa alternatives, transmet il·lusions i revela certeses. Es tracta de no defallir en aquests temps d'inquietud teledirigida», comenta en Kiko.

Gravació de l'entrevista a Ester Quintana al Parlament Foto: Laura Arau

De fet, el grup ha repensat el format clàssic de videoclip musical. D'una banda, el grup ens porta a reflexionar, a través d'una part ficcionada, sobre els murs. «Vivim envoltats de murs. No només dels explícits i evidents que tots sabem que hi ha a Palestina, Ceuta, Mèxic... o dels que s'han aixecat últimament a la Unió Europea. Sinó, també dels murs digitals. Zygmunt Bauman deia en una entrevista que estem ficcionant la nostra vida, projectant només les parts bones. En el fons és una conseqüència, també, del capitalisme. Les relacions humanes s'estan mercantilitzant», denuncia en Kiko. D'altra banda, el videoclip de *Som moviment* ens acosta a les lluites d'Ester Quintana, Diego Cañamero i Enric Duran. «La idea és posar damunt la taula les lluites i històries d'unes persones que han estat agredides pel sistema. Són un clar exemple de valentia, de lluita i de resistència. Cañamero ha tingut una cinquantena de detencions i està sord d'una orelleta per culpa de l'agressió d'un Guàrdia Civil; Enric Duran ha d'estar fugint i no pot viure a Barcelona amb la seva família; Ester Quintana ha perdut un ull. Davant de les seves històries, queda evident que plantar-li cara al sistema et pot sortir car».

En els últims anys s'han intensificat les publicacions de temes musicals i de videoclips amb lletres i imatges crítiques i combatives. En aquesta línia, Howard Zinn escrivia a l'assaig *Artistes i ciutadania en temps de guerra* que quan pensava en la relació entre els artistes i la societat li venia al cap la paraula «transcendent». «El rol de l'artista és transcendir el saber convencional, transcendir la paraula de l'establishment, transcendir l'ortodòxia, anar més enllà del que és entregat pel Govern o del que diuen els mitjans», reflexionava l'historiador. «Com a artistes, que podem arribar a ser referents per a molta gent, és un deure ser crític perquè, com deia Joan Fuster, tota política que no fem serà feta contra nosaltres. La cultura ha de ser compromesa, reivindicativa i combativa perquè té el deure de crear pensament crític. Per Aspencat, la música és la nostra manera de lluitar i canviar el món. Per això intentem estar, amb la nostra música, al costat dels de baix; de les classes populars», conclou en Kiko.

Per Zinn, el truc per actuar d'una manera transcendent consistia en pensar en aquelles preguntes que l'autoritat no fa. Al videoclip de *Som moviment*, Kiko Tur i Ivan Gosp, veus de la banda, ho han fet de manera específica i han agafat carretera i manta per trobar-se amb els tres protagonistes del videoclip. La peça conté petits fragments de les entrevistes realitzades a Ester

Quintana, Diego Cañamero i Enric Duran.

Tres històries de lluita, resistència i compromís

ESTER QUINTANA

«Necessito que es faci justícia. Ho necessito tant jo com la resta de la població per tornar a creure en el Govern i en la resta d'institucions».

Ester Quintana va rebre l'impacte d'un projectil de foam o una pilota de goma disparada per un mossos d'esquadra, fet que li va fer perdre un ull. Els fets van passar durant la vaga general del 14 de novembre de 2012 a Barcelona. En primera instància el conseller d'Interior, Felip Puig, va negar tots els fets però gràcies a les imatges proporcionades per mitjans de comunicació locals es va demostrar que mentia. Es va posar en marxa una comissió d'investigació al Parlament de Catalunya i el cas va arribar a judici. Amb el cas d'Ester Quintana es va aconseguir la prohibició de les pilotes de goma però els Mossos d'Esquadra van resultar absolts dels càrrecs ja que no es va poder demostrar que els acusats fossin els autors materials d'haver disparat. «Estem totalment indefensos. En un moment en el que estan per protegir-te, t'ataquen. No crec que s'hagi de reprimir disparant. Abans s'ha d'arribar al diàleg», denuncia Quintana.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=BCLoApXyNXg>

DIEGO CAÑAMERO

"El Parlament real del poble són els seus carrers i les seves places. L'única manera de canviar a dalt és que a baix hi hagi una fortalesa".

Diego Cañamero és una de les cares visibles de la lluita dels treballadors del camp a Andalusia. Va ser secretari general del SOC des de jove i, posteriorment, portaveu del Sindicato Andaluz de Trabajadores (SAT). La seva intensa activitat sindical contra propietaris agrícoles a través de l'ocupació de finques, per exigir la cessió de les terres pels treballadors del camp o l'alimentació per a tothom, l'ha portat a tenir més de cinquanta detencions i seixanta judicis. L'any 2010 Cañamero es va declarar insubmís judicial. Va ser alcalde d'El Coronil, de 1987 a 2001. Entre les seves prioritats de govern van destacar-ne els plans d'habitatge social i els bancs públics de terres. Actualment, Cañamero ostenta l'acta de diputat al Congrés espanyol en el lloc d'Andrés Bódalo, que era el candidat escollit abans de ser detingut. «Les coses, com deia Saramago, no són per sempre. Ni les victòries ni les derrotes. S'ha de ser sempre rebel, utòpic i s'ha de lluitar per canviar aquesta societat. I ho aconseguirem. Mai podem renunciar als valors fonamentals de l'ésser humà: la llibertat, la justícia, la pau i els drets. Mai», reflexiona Cañamero.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=RKYqfkdHXEk>

ENRIC DURAN

«Estem construint, des de baix, alternatives al capitalisme que demostren que la societat es pot organitzar d'una altra manera i que un altre món és possible».

Enric Duran roman, actualment, en parador desconegut com a resultat d'una ordre de cerca i captura dictada per la justícia espanyola. L'any 2008 va *estafar* prop de mig milió d'euros a diferents entitats financeres per denunciar el «depredador sistema capitalista», donant-los a diversos moviments socials anticapitalistes. Amb aquesta acció Duran pretenia denunciar el poder que tenen els bancs de crear diners. Enric Duran ha estat membre actiu de molts projectes i alternatives de base al capitalisme, entre les que destaquen els col·lectius Temps de re-voltes, la Cooperativa Integral Catalana i, des de 2014, el Faircoop. «Cadascú pot participar de la seva manera, des de la seva realitat local, des del seu coneixement, enxarxant-se amb la gent del seu entorn. No hem d'obeir el sistema estatal sinó que construïm una altra realitat per, d'algun manera, obeir-nos a nosaltres mateixos. Qualsevol decisió que preneu en la vostra vida quotidiana té un impacte social, polític i econòmic», comenta Duran.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=PcgVA7yjhU>

Un clam a la desobediència civil

En el videoclip de *Som moviment*, Ester Quintana, Diego Cañamero i Enric Duran identifiquen la desobediència com a eina necessària per canviar l'horitzó de les classes populars. «Sempre que hi hagi unes lleis injustes, pot ser que l'única forma de canviar-les sigui desobeint-les», reflexiona Quintana parafraçant a Gandhi. «Les lleis han d'estar al servei de la gent. La insubmissió i la desobediència davant allò que és injust és necessària», ens recorda Cañamero. «Si arriben a ser desenes de milers de persones desobeint, conjuntament, no ens podran parar», conclou Duran.

La justícia ha d'estar per sobre de la llei. Combatre la institucionalització de la injustícia i protegir determinats valors polítics i socials és el que va fer Henry David Thoreau, un dels màxims exponents teòrics i pràctics de la desobediència civil. Donava suport a totes les accions que es trobaven al límit de la legalitat -i fins i tot fora- per tal de millorar les condicions socials de la seva societat. Moltes persones van seguir els seus passos: Mahatma Gandhi, Nelson Mandela, Martin Luther King, Louise Michel, Rosa Parks, Kate Sheppard, Pepe Beúnza o el mateix Enric Duran.

Tal com deia Salvador Allende, «la història és nostra i la fan els pobles». Aquesta història ens ha demostrat -i continua fent-ho- que estar a l'alçada de les circumstàncies és fer front a les injustícies. Posem-nos-hi.